

Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik
v prosepah afriških misijonov s
prilogo „Klaverjev koledar“.

Izdaja

Klaverjeva družba.

Ljubljana, Pred škofijo št. 8.

Stane za celo leto K 1:50,
s koledarjem K 2:30.

Naročila naj se naslovijo: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Pred
školiho št. 8.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv.
Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve
družbe, gospej grofici M. Tereziji Ledóchowski, začasno Salzburgr,
Dreifaltigkeitsgasse 19.

Vsebina 2. zvezka Odmeva iz Afrike.

Beseda bogatim! — Statistika misijonov v Belgijskem
Kongu. — Pisma misijonarjev. — Kratki misijonski dopisi.
— Dušna premija. — Listek: Plemenita duša med Hotentoti.
— Kako uspešno podpiramo misijone? — Slika: Koča
Kikujcev s kuhinjsko opravo v Zanzibarju.

Darovi

od dne 1. do 31. oktobra 1918.

- Za afrikanske misijone: K 6954'01 (M. Skwarce nabrala 4 K; po N. N. nabrano 12 K).
Za sv. maše: K 1763'40 (Skwarce M. nabrala 30 K).
Za stradajoče: K 10'40.
Za gobovce: K 52'70.
Za poganske otročiče: K 136'86.
Za odkup sužnjev in botrinski darovi: K 6758'52
(O. Lodrant 25'80 K, M. Skwarce 60 K).
Za semeniščnike: K 5221'50.
Za kruh sv. Antona: K 1345'20 (M. Ržnik 1 K, T. Renar 2 K, M. Kuštar 2 K).
Za katehiste: K 10'— (Skwarce 5 K).
Za Klaverjev vinar: K 16'—.
Za »Otroško zvezo za Afriko«: K 47'08.
Za mašno zvezo: K 1668'10.
Za misijonsko zvezo: K 14'60.
Za misijonarje sv. Jožela: K 4'90.
Za Manderamisijon: K 5'—.
Za Klaverjevo družbo: K 49'—.
Podporniški prispevki: K 95'—.
Za jubilejno ustanovo: K 3'—.
Za vzgojo pomožnih misijonark: K 10'—.
Prispevki udeležnikov Klaverjeve družbe:
K 37'60.

POPOLNI ODPUSTEK,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca februarja:

Dne 2. februarja, na praznik Marijinega čiščenja.

Dne 24. februarja, na praznik sv. apostola Matije.

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv.
Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjenje sv. vere in po
namenu sv. očeta.

Koča Kikujcev s kuhinjsko opravo: izdolbeni bučni lonec, kotel in trostavec. (V Zanzibarju, Mangu.)

Beseda bogatim!

Prešlo nam je že kar v navado, da se vedno obračamo le do siromakov, kakor da bi bili samo reveži poklicani za božje kraljestvo. Temu se ni čuditi, saj je rekel sam božji Učenik, da gredo lože velblodi skozi šivankino uho, kakor bogatini v nebesa. V resnici tudi dobivamo misijonsko miloščino največkrat od siromakov, zato se tako radi obračamo do njih. Toda niso bili vsi učenci Zveličarjevi tako revni, nekateri, ki so hodili za njim in so ga sprejeli, so bili precej premožni. Lazar n. pr. je bil odličen Jud, Cahej je bil bogatin, Nikodem je bil ud Velikega svetovalstva; celo med apostoli je bil, ki je poprej imel in rad imel denar in bogastvo, in ta je bil Levi, pozneje sv. Matej. Njegova colnija mu je marsikateri vinar prinesla v denarnico; pri njej je obogatel in si je mogel tudi kaj privoščiti. In ravno od

njegove colnije, kjer je pobiral svetle novce, ravno od tam je poklical božji Zveličar bogatega Levija k apostolstvu, da hodi za njim v siromaštvu. Levi se podvrže in sledi Gospodu. Iz Levija je postal Matej in je bil za svojega božjega Učenika tako zavzet, da je prvi med evangelisti spisal evangelij Sina božjega.

O, da bi še mnogo bogatih človeških otrok posnemalo prvega evangelista, da bi bili tudi oni pripravljene za žrtve in za dela apostolstva! Morebiti že sam Učenik govori kakemu mlademu srcu: »Hodi za menoj!« Da bi se le moglo tudi o tej duši reči kakor o sv. Mateju: »In je vstal in zapustil vse in hodil za njim« (Luk. 5, 27, 28).

St. K.

Statistika misijonov v Belgijskem Kongu

dne 1. julija 1917.

Škof Van Ronslé, apostolski vikar v Belgijskem Kongu, pošilja z dne 20. novembra 1917 vrhovni voditeljici Družbe sv. Petra Klaverja obširno statistiko, iz katere povzamemo sledeče podatke:

Očetje Brezmadežnega Srca Marijinega delujejo v sledečih 18 misijonih: Leopoldville (sedež vikarijata), Kinshaza, Boma, Muanda-Banana, Moll, Kizu, Vaku, Novi Antwerpen, Umangi, Boyange, Mont, N. ljuba Gospa dobrega upanja, Bumba, Ebonda-Alberta, Bizala, Inongo, Bokoro in Ibeke. Misijonsko delo izvršujejo: 57 duhovnikov, katere podpira 38 bratov-lajikov in 850 katehistov-domačinov; 38 misijonskih sester, deloma iz družbe frančiškank, misijonark Marijinih, deloma usmiljenk iz Genta, ki so s postrežbo bolnikov, s poučevanjem in vzgojevanjem mladine in žen, misijonarjem v neprecenljivo pomoč. Število kristjanov znaša 53.093, katehumenov 50.924. V zadnjem letu, julija 1916/17, se je podelilo 12.650 svetih krstov, 873.792 sv. obhajil in sklenilo 1895 krščanskih zakonov. Tako znaša sedaj število krščanskih družin 11.207, iz katerih izhaja 9434 otrok. Šole štejejo 964 notranjih gojencev. Smrtnih slučajev je beleženih 3196.

Red trapistov misijonari v sledečih postajah: Bamanja, Coquilhatville, Bokuma, Bokote in Wafanya. Zadnja postaja je nanovo ustanovljena. V teh petero misijonih deluje 13 duhovnikov in 8 bratov-lajikov ter 15 misijonskih sester »Dragocene krvi«; 131 katehistov-domačinov je misijonarjem v nenadomestljivo pomoč. Podelilo se

je v preteklem letu 1606 sv. krstov in 208.437 sv. obhajil, sklenilo 506 krščanskih zakonov in beležilo 432 smrtnih slučajev. Število kristjanov znaša 19.152, katehumenov 6061. Število otrok krščanskih staršev znaša 3534, krščanskih družin 4910, notranjih gojencev 77.

Kot tretja družba deluje v vikarijatu Belgijski Kongo misijonska družba sv. Jožefa v Mill-Hillu, ki ima na misijonskih postajah Bazankuzu, Bokakata, Baringa, Mompono in Mampoko-Lubango razdeljenih 12 misijonarjev. Število v teh misijonih živečih kristjanov znaša 3894 duš, katehumenov 7643. V letu, o katerem poročamo, se je podelilo 834 sv. krstov in 57.142 sv. obhajil. Nadalje se je sklenilo 156 krščanskih zakonov, s katerimi je narastlo število krščanskih družin na 685. Iz teh družin je izšlo 261 otrok. Beležilo se je 296 smrtnih slučajev. Misijonarje je v njih delovanju podpiralo 89 katehistov-domačinov. Misijona Mompono in Mampoko-Lubango sta nanovo ustanovljena.

Pisma misijonarjev.

(Došla od 11. maja do 6. junija 1918.)

Sr. Pavla Hecke, iz družbe »Pie madri della Nigri-
zia«, tačas v Akvili, Švica (poroča, da je dobila službo v ne-
kem otroškem vrtcu; prosi črnega blaga za redovno obleko).

O. Froment, M. A. Maison Carrée, Alžir, 16. aprila
(se zahvaljuje za mašne štipendije).

O. Biegnier, Emavs, Južna Afrika, 12. marca (pošilja
članek).

Škof van Ronslé, apostolski vikar, misijonar Očetov
Brezmadežnega Srca Marijinega, pokrajina Kongo, 6. aprila
(pošilja tri krstne liste in eno potrdilo o posinovljenju).

O. Renckens, M. H., Swala, Uganda, 10. januarja (po-
šilja poročilo o potovanju in naznanja, da so se pojavile črne
in ovčje osepnice).

O. Doppler, C. S. Sp., Kimbenca, Loango, 14. februarja.

Škof Geyer, F. S. C., apostolski vikar, Kartum, dne
16. aprila. (»Hvaležnega srca Vam pošiljam prejemnico posla-
nega denarja. Ta način mašnih štipendijev je glavna pomoč
mojemu misijonu. Dovoljujem si srčno prošnjo, da mi, kakor
hitro Vam bo mogoče, pošljete zopet podobno pomoč.«)

O. Bouma, M. H., Alwor, Uganda, 1. januarja (pripo-
roča svoje denarne skrbi, ker že dolgo ni ničesar prejel).

O. Terhorst, M. H., Nyondo, Uganda, 6. februarja. (»Ustanovitev misijona je vsak čas združena s težočami. A za nas je bilo še težavnejše, ker smo začeli ob času vojske. Toda ljubi Bog nam je breme olajšal in naše delo bogato blagoslovil. Postavili smo v zadnjih dveh letih hišo za duhovnike in lično cerkev. Sedaj imamo radi naraščajočega števila učencev v načrtu stavbo velikega šolskega poslopja. Ustanovilo se je 40 katehumenatov (okrajne cerkve), katerih vsakemu načeluje po eden katehist. Obiskuje jih okrog 1700 katehumenov. To število je jasen dokaz, da je rod Bagizuov zrel za krščanstvo.«)

Sr. Berchmans, Tananariva, Madagaskar, 20. januarja.

Škof Perlo, misijonar družbe della Consolata, Kenija, 15. marca (poroča o strahoviti lakoti. »Prisiljen vsled skrajne bede in zaupajoč tako popolnoma Vaši dobrotljivosti, sem se osmelil, zadolžiti se takorekoč na Vaše ime za 1000 rupijev. Upam, da mi tega ne boste zamerili, kajti prepričan sem, da bi se blago Vaše srce ne moglo ustavljati sočutju ob pogledu na toliko gorje, ko naši ubogi zamorci v pravem pomenu besede umirajo lakote.«)

O. Sales, misijonar družbe della Consolata, Limuru, Kenija, 28. marca. (»Zapustiti sem moral začasno semenišče v Nyeri ter se posvetiti delovanju v vojaških lazareti. Našel sem v vseh bolnišnicah kristjane, ki so me prosili za svetinje, rožne vence in križce. Hoteli so jih plačati, toda žal, nisem jim mogel ustreči.«)

O. Van de Steen, Matadi, Kongo, 23. in 29. marca, poroča o številnih izpreobrnjenjih, zlasti krivovercev, in o bolniški postrežbi.

O. Bellani, misijonar della Consolata, Kenija, 29. decembra (pošilja novoletna voščila, tudi v imenu katehistov; obhajal je lepe božične praznike s slovesno podelitvijo svetega krsta).

O. Pedrano, F. S. C., Kitgum, Sudan, 23. marca. (»Kakor se zdi, so osepnice v našem misijonu ponehale; v sosednjih vaseh zahtevajo še nadaljnje žrtve.«)

Sr. Berchmans, Amparibe, Madagaskar, 25. februarja, poroča, da sta umrli dve najstarejši sestri od sesterdomačink.

Škos Sweets, M. A., apostolski vikar, Rubija, Vzhodna Afrika, 22. marca. (»Katoliška vera pridobiva vedno več privržencev med zamorskimi rodovi v Nyanzi.«)

Škof Auneau, apostolski vikar, Nguludi, Vzhodna Afrika, 6. marca.

Škof Jarosseau, O. Cap., apostolski vikar, Harar, dežela Gallas, 10. aprila, poroča o ustanovitvi kongregacije sester-domačink.

Sr. Stanislava, Samarija, dežela Bazuto, 1. aprila; piše, da jim delajo številne množice miši veliko škode.

O. Dantin, apostolski prefekt, Betafo, Madagaskar, 22. marca, poroča o semeniščnikih.

O. Alojzij, O. Proem., Maroantsetra, Madagaskar, dne 12. marca.

Sr. Terezina, Emavs, dežela Bazuto, 11. marca. (»Vsako nedeljo pristopi nekaj poganov k oltarju, proseč sprejema med katehumene.«)

O. Vester, M. H., Nagalama, Zgornji Nil, 8. marca.

Škof Jarosseau, O. Cap., apostolski vikar, Harar, 23. marca. (»Z več sredstvi in pomožnimi močmi bi lahko še več storili.«)

Sr. Pavla, frančiškanka, Nzambija, 21. februarja. (Pismo je bilo sicer v nevarnosti, a se je rešilo potopa.)

Škof Larue, M. A., apostolski vikar, Čilubula, dežela Nyassa, 25. februarja, toži o velikem pomanjkanju osebja.

Sr. Alojzija, avguštinka, Pietermaritzburg, 27. marca.

Škof Carrara, O. Cap., apostolski vikar, Asmara, Eritreja, 9. aprila, poroča o duhovniškem posvečenju treh bogoslovcev-domačinov.

Sr. Fincoeur, Maritzburg, 27. marca.

O. Vignato, F. S. C., Gulu, Bahr-el-Ghazal, 15. marca. (»Tukaj vsled nalezljivih bolezni velika umrljivost in mnogo materijalne škode.«)

Škof de Saune, S. J., apostolski vikar, Tananariva, Madagaskar, 12. marca, poroča o blagopokojnem škofu Gazet, svojem predniku v škofovski službi.

O. Montel, O. M. I., Samarija, Južna Afrika, brez datuma.

O. Piotin, M. L., Azaba, Nigerija, 20. marca.

O. Bellezze, O. S. M., Dundee, Južna Afrika, 3. aprila. (Deluje mesto o. Delagnes, ki je moral v vojaško službo v Evropo, že tri mesece v tem misijonu. O. Gratl je v tem času sam v deželi Svaci.)

Škof Simon, O. F. S., apostolski vikar, Pella, 5. aprila. (»Vedno bolj se čutijo posledice vojske.«)

O. David, M. A., Ghardaia, 7. maja. (»V teku poldruga meseca je samo v mestu Ghardaia umrlo 304 otrok.«)

Škof Le Roy, vrhovni predstojnik Očetov Sv. Duha, Pariz, 10. maja.

Sr. Monier, Benghazi, Tripolis, 4. aprila. (»Tukaj vlada velika beda.«)

Sr. Alojzija, dominikanka, Salisbury, 19. marca; poroča o junaštvu treh dečkov.

Sr. Jozefa, Topo, 8. aprila; se zahvaljuje za kanontablice.

O. Porte, O. M. I., Taungs, Južna Afrika, 11. aprila; upa, da bo letos žetev dobro uspela. Poroča o dveh groznih poganskih slavnostih, katere mislijo pogani letos obhajati.

Kratki misijonski dopisi.

O. Kraupa, iz družbe Jezusove, piše z dne 6. novembra 1917 iz Katondue: »Prisrčni

Bog plačaj!« za rožne vence in trakove za škapulirje. Prosim tudi za nekaj mašnih intencij. — Bolan sem za legarjem. Nekoliko prej je br. Paczka in mnogo drugih mučila huda griža.

— Misijon v Miruru že nekaj mesecev na novo urejujemo in zato ni bilo časa za pisanje. Vendar obžalujem, da blagih čitateljev »Odmeva« nisem obvestil o smrti našega veterana br. Zurek, ki je po 30letnem neutrudnem delovanju v misijonu dne 21. junija, zadet od srčne kapi, v 70. letu starosti zaspal v Gospodu. Bil je zelo pobožen in marljiv misijonski brat, sistematičen v svojem delovanju in strokovnega znanja. Mnogo, res umetnih kleparskih in lončarskih del v najvažnejših misijonskih hišah v Južni Rodeziji, kakor tudi v Boromi, Miruru in Katondue je delo njegovih rok.«

O. Keiling, apostolski prefekt Zgornje Cimbabazije, piše z dne 6. januarja 1918 iz Huamb: »Kljub velikemu vznemirjenju, katero nesrečna vojska neprestano povzroča po celem svetu, nikakor nismo nazadovali v svojem delovanju in stanje naših misijonov je ostalo zadovoljivo. Kar mi napravlja največ skrbi,

je pomanjkanje apostolskih delavcev, ki postaja vedno bolj občutljivo.«

O. Engelvin, misijonar-lazarist, piše z Madagaskarja: »Cerkev v Manambaro je skromna, 15 metrov dolga in 6 metrov široka lesena baraka, ki ima prostora komaj za 150 oseb in v katero imata dež in vročina prost vhod. Njej nasproti pa se nahaja protestantska cerkev; krasna, prostorna stavba je stala baje 50.000 frankov. Da se uresničijo moje in mojih župljanov skromne želje, bi zadostovalo 2000—3000 frankov. Kajti zadovoljni bi bili, ko bi mogli našo cerkev vsaj nekoliko povečati, ji z deskami utrditi stene in popraviti streho. Ako bi ne izbruhnila evropska vojska, katera mi je namah zaprla moje pomožne vire, bi bilo že vse urejeno. Na katera vrata smem torej potrkatii?«

Sestra Terezina, križarka, piše z dne 21. januarja 1918 iz dežele Bazuto: »Vse se je letos večkrat precej izdatno deževalo in tako zelenjava in zdravilna zelišča vseh vrst v našem vrtu prav lepo uspevajo. Hvala Bogu! — Naše šole obiskuje 200 otrok. Imeli smo tudi lepo slovesnost; bilo je namreč krščenih 140 odraslih in 20

otrok ter birmanih nad 300 kristjanov. Nanovo zopet 300 katehumenov prihaja k pouku. — Ustanoviti bi trebalo več novih misijonskih postaj; toda kaj, ko manjka sester, duhovnikov in — denarja. Kako je to za-

lostno! — Resno se pečamo z načrtom, ustanoviti novicijat za domačinke. Dobre domače sestre bi nam bile v veliko pomoč pri razširjanju sv. vere v njih domači deželi. Prosim, pomagajte nam moliti v ta namen!

Dušna premija.

V namen naših naročnikov in dobrotnikov berejo
afriški misijonski škofje in misijonarji letno
500 svetih maš.

Plemenita duša med Hotentoti.

(Piše škof Simon iz Družbe oblatov sv. Frančiška Saleškega.)

Koncem preteklega leta (1916) smo doživeli neko prav razveseljivo izpreobrnitev. Drugi pravosodni uradnik v Kenhardt-u se je odpovedal angloprotestantovski veri ter prestopil v katoliško Cerkev. Njegova plemenita in odkrita duša je zvesto in vneto porabila vsako milost, katero mu je ljubi Bog podelil v plačilo za njegovo pošteno prizadevanje. Kakor hitro je spoznal, da je k življenju pravega kristjana neizogibno potrebna dejanska ljubezen do bližnjega in prisrčno češčenje Matere božje, se zavzame za nekega ubogega, na raznovrstnih boleznih hirajočega Hotentota. Obiskujoč ga vsak dan, mu je po svojih močeh lajšal bolečine, krepčajoč pa tudi njegovo dušo z resnicami sv. vere. Že pred svojim prestopom je kljub obilnemu stanovskemu delu molil vsak dan sv. rožni venec in brevir. Ko pa zve, da se v Kenhardt u mudi katoliški misijonar, poda se nemudoma k njemu ter mu odkrije svoje srce. Zavzet nad toliko velikodušnostjo, katere se nikakor ni nadejal pri domačinu-zamorcu, je misijonar sodnika poučil še o nekaterih naukih katoliške Cerkve, nakar se je vrli mož odpovedal krivi veri ter prejel sv. krst. Kmalu nato je prejel tudi sv. obhajilo. In njegova duša je okušala pri tem doslej nepoznano nadnaravno razsvetljenje in tolažbo, kakršne prej nikdar ni okušal, niti slutil. Po končanih slovesnih obredih se srečni konvertit poda v spremstvu očeta misijonarja v kočo ubogega črnca, kateremu je doslej s toliko ljubeznijo stregel in ga poučeval. Tudi njemu je hotel pripomoči k neizmerni sreči otroka božjega.

Kdo naj popiše veselje presrečnega starčka, ki ni vedel, kako bi izrazil svojo globoko hvaležnost.

Ob svojem prihodnjem obisku bom plemenitemu konvertitu podelil zakrament sv. birmе, na katerega se hoče pripraviti z devetdnevnimi duhovnimi vajami. — Ne bo li ljubi Bog te plemenite duše poklical morda še v duhovski ali redovniški stan? ... Priporočamo jo molitvi blagih dobrotnikov.

Kako uspešno podpiramo misijone?

Ako se pridružimo kot **udje** Družbi sv. Petra Klaverja. Družba ima: a) notranje ude ali sodalinje sv. Petra Klaverja, imenovane tudi pomožne misijonarke za Afriko, katere vse svoje življenje posvetijo izključno misijonski službi, b) zunanje ude, c) pospeševalne ude (podpornike) in d) udeležnike.

Kdo je sposoben za pomožno misijonarko? Dobro vzgojene gospodične, ki razumejo več jezikov ali so posebno spretnе v računstvu, seveda pod pogojem, da imajo poklic za urejeno bogoljubno življenje. Sprejmejo se pa v manjšem številu tudi dekleta z navadno šolsko izobrazbo.

Kdo je zunanji ud Klaverjeve družbe? Osebe, zlasti gospe in gospodične, ki delujejo za Družbo v toliko, kolikor jim dopuščajo njih stanovske dolžnosti. Drugi zunanji udje, ki so prosti in neodvisni, se enako pravim pomožnim misijonarkam popolnoma posvetijo delovanju za misijone. Iste porabi Klaverjeva družba za vodstvo svojih podružnic, za sotrudištvo v osrednjih hišah itd.

Kdo so podporniki, oziroma podpornice? Osebe, katere podpirajo Družbo z letnim prispevkom 2 kron. Pomagajo pa lahko tudi z razširjanjem njenih spisov, s pridobivanjem udeležnikov itd. Duhovniki-podporniki prispevajo letno 5 kron ter dobē s tem pravico do brezplačnega izvoda mesečnikov »Odmev iz Afrike« in »Zamorski otrok«. Uživajo pa tudi še posebne privilegije. (Tozadevne določbe so na razpolago.)

Kdo so udeležniki? Osebe, katere pristopijo k Družbi kot »udeležniki« z letnim prispevkom 50 vinarjev, ali če so otroci, ako pristopijo k »Otroški zvezi za Afriko« z letnim prispevkom 40 vinarjev.

Pozatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu. Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše.
Natisnila Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani.

Duševne prednosti

za podpornike in dobrotnike Klaverjeve družbe.

Deležni so:

1. 500 svetih maš, ki jih vsako leto berejo afrikanski misijonarji za dobrotnike;
2. vsega zaslužnja in vseh molitev misijonarjev v Afriki, katere podpira Družba;
3. molitev izpreobrnjenih zamorcev in hvaležnosti mnogih zamorskih otrok, ki se krstijo v smrtni uri;
4. del in delovanja družbenic v zavodu sv. Petra Klaverja;
5. molitev, ki jih opravlja za nje vsak dan Družba;
6. sv. maše, ki se daruje **tretjo nedeljo** vsakega meseca v njihov namen, in sv. obhajila, ki ga darujejo ta dan vsi udje za nje;
7. po njih smrti sv. maše, ki se služi **tretji petek** vsakega meseca za njihov dušni mir, in istotako sv. obhajila, ki ga darujejo vsi udje zavoda v ta namen;
8. sv. maše, ki se daruje vsako leto **meseca novembra** za umrle podpornike in dobrotnike;
9. **podporniki duhovniki uživajo še posebne duševne prednosti; tozadevni podatki se dobijo na zahtevo zastonj.**

IZ NAŠE LISTNICE.

Neka prijateljica misijonov piše: »Želim, da se poslani denar zopet obrne za eno sv. mašo.¹ Obljubila sem jo vernim dušam za misijone ob smrtni nevarnosti moje nečakinje, ko so zdravniki že obupali nad njenim ozdravljenjem. Zoper vse pričakovanje se ji je nenadoma izboljšalo in sedaj je mlada žena popolnoma zdrava. — Že večkrat sem bila po naročenih sv. mašah očitno uslišana v raznih zadevah. Nekoč sem radi dolgotrajne bolezni izgubila svoje delo ter bila nato nekaj časa brez vsakega zaslužka, kar me je zadelo tem huje, ker sem navezana na delo svojih rok in moram razentega še skrbeti za svojo staro mamico. V tej stiski mi pride na misel, vsak mesec dati za eno sv. mašo v misijonih. In glejte! Od tega časa imam, hvala Bogu, dela v izobilju. Vernim dušam pač ne storimo ničesar zastonj. Zdi se mi, da ljubemu Bogu posebno ugaja presv. daritev, darovana mu po onih, ki žrtvujejo svoje življenje, zdravje in domovino za rešitev neumrjočih duš. Tudi malo miloščino, katera se na ta način daruje misijonom, plačuje Bog že tukaj z obilnimi obrestmi. O, da bi

¹ Čč. misijonarji zelo prosijo za sv. maše, vendar naj jih blagi dobrotniki, če mogoče, ne pošljejo izpod 5 K.

spoznali to zlasti mi, katerim je Bog dal tako bogata sredstva, s katerimi bi lahko pridobili kraljestvo božje sebi in neumrjočim dušam v misijonih. In ne bo li naši dragi, osvobojeni domovini božji Odrešenik naklonil še prav posebnih milosti, ako jih bo mnogo poseglo po tem sredstvu, namreč rešitvi ubogih duš za nebeško domovino! Ker sama od svojega zaslužka ne morem veliko prispevati, prosim ljubega Boga, naj nakloni srca premožnejših k velikodušnemu podpiranju misijonov, da rešijo tako sebe in druge za večno življenje.

Pomagajmo afrikanskim misijonom!

<p>Kdor hoče biti boter, oziroma botra enemu zamorčku in mu določiti</p> <p>krstno ime, naj daruje vsoto 25 K.</p> <p>Posreduje: Družba sv. Petra Klaverja.</p>	<p>Kdor bi hotel skrbeti za črnega dečka v</p> <p>deškem semenišču, naj pošilja letno 120 K.</p> <p>Posreduje: Družba sv. Petra Klaverja.</p>
<p>Dar 60—100 K zadostuje za</p> <p>odkup enega zamorskega otroka (posebno deklice).</p> <p>Posreduje: Družba sv. Petra Klaverja.</p>	<p>Kdor bi hotel skrbeti za zamorca za časa njegovih</p> <p>bogoslovnih študij, naj pošilja letno 200 K.</p> <p>Posreduje: Družba sv. Petra Klaverja.</p>
<p>Kdor hoče enega črnega otroka</p> <p>posinoviti, naj pošilja za njegovo vzgojo pet let po 120 K.</p> <p>Posreduje: Družba sv. Petra Klaverja.</p>	<p>Kdor hoče ustanoviti ali pomagati ustanoviti</p> <p>prosto mesto za enega zamorskega seminarista, naj pošlje 5000 K.</p> <p>Posreduje: Družba sv. Petra Klaverja.</p>
<p>Za vzdrževanje črnega</p> <p>katehista potrebuje misijonar letno od 200 do 250 K.</p> <p>Posreduje: Družba sv. Petra Klaverja.</p>	<p>Posebno dobrodošle so</p> <p>cerkvene posode (kelih, moštrance itd.). Pošiljajo se na naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Pred škofijo št. 8.</p>